

Mor José Antonio Martínez Álamo, expresident de les mines del Bages

El directiu va ser el màxim responsable del pla d'expansió de l'empresa que l'ha relançat

Redacció. Manresa

08-12-21 | 06:25 | Actualitzat a les 07:30

José Antonio Martínez el 2015 | M.PICH/ARXIU

José Antonio Martínez Álamo, el directiu que **va liderar entre 2005 i 2017 la modernització de l'empresa propietària de les mines del Bages**, ha mort als 62 anys. El funeral tindrà lloc avui a 2/4 de 12 al tanatori de Sant Cugat, municipi on residia. Nomenat conseller delegat d'Iberpotash el 2005, tres anys més tard va ser ascendit a president del hòlding ICL Iberia, amb seu a Barcelona, i que aglutina tota l'activitat de la multinacional israeliana a Espanya. Llicenciat en Econòmiques per la Universitat de Barcelona, també era diplomad en Alta Direcció per IESE. Entre altres coses, va ser president de la Comissió d'Indústria de Foment del Treball i membre del consell executiu de la Cambra de Comerç de Manresa, de Confedem, del Cercle d'Economia, del Círculo Ecuestre i del patronat del Centre Tecnològic de Manresa.

Sota la seva direcció es va concebre i començar a aplicar el pla Phoenix, que ha suposat un gran salt endavant en les infraestructures de l'empresa.

Arribada al Bages

A la comarca va arribar el juliol del 2005 procedent del grup Aragonesas, enmig d'una intensa batalla laboral a les mines de Sallent. Martínez Álamo, que substituïa el portuguès Joan Carrelo, que va deixar el càrrec en ple conflicte, era el cinquè conseller delegat nomenat per Iberpotash i el primer d'origen espanyol. La situació de la mineria al territori era crítica i estava mancada d'un projecte de futur que en garantís la supervivència.

Sis anys més tard, l'empresa anunciava la posada en marxa del pla Phoenix, que suposa una aposta decidida per la continuïtat de l'explotació minera a Súria i per la diversificació del negoci gràcies a una inversió en l'aprofitament de la sal estreta de la mina.

La presidència de Martínez Álamo va estar marcada per la controvèrsia per la situació dels runams, en especial el del Cogulló de Sallent, i per les successives sentències que van anar caient damunt d'aquest dipòsit salí. Tanmateix, al final del seu mandat deixava la mineria bagenca encarrilada per a les properes dècades i amb el compromís de l'eliminació del polèmic runam en uns cinquanta anys.